

Да знае кадия какво е ракия, не би станѣл кадия, станѣл би бекрия.

Да знае кадия що е сладко ракия, не би ровил ке-табѣт, а би търсил бардакѣт.

Да знаеш, да умѣеш, ще каже добрѣ да живѣеш.

Да знае Мара кога е кумувала, на тъпана грош дала, за булката кръст нѣмала.

Да знае човѣк кога ще умрѣ, та сам да си ископае гробѣт.

Да знай душа кога е благо яла. Или:

Да знай Кутра кога е благо яла. — От прикаската дѣто жената питала мжжѣт с' цѣлото ли яйце да застрои чорбата.

Да знам че ще умрѣ, не му се молвам.

Да иде в' прѣждомитѣ.

Да идеш да се не върнеш, калпак ти хабер да дойде.

Да идеш на Божи' Гроб по калцуни (по месеви, по чехли). — Значи: да те понесѣт мъртав, от вѣрванието че всичкитѣ мъртви ще са съберат на Божи' Гроб. От Гърцитѣ е внесен у нас обичайт да солим дѣцата при ражданѣто им, а от Турцитѣ — да се ровим с' чехли, с' месеве. Нашитѣ от напрѣд се ровяли само по калцуни. Котленскитѣ жени до скоро имаха обичай да ходят на работа, за дърва, за вода по калцуни. Женитѣ по Балкана, а особено сиромашкитѣ, сами ходят в' гората за сѣчки, та ти носят на грѣб.

Да излѣзем на пролѣт да се хванем о злак.

Да изгазим горитѣ да кажѣт хората че имамы и магаренца.

Да има да зема той. — За нѣщо на което нѣма да се даде внимание.

Да ѣ държиш ушитѣ, т. е. нищо да не правиш когато аз вършѣ нѣщо.

Да извира и пак ще се свѣрши. — Толков се харчи и неспастря.

Да ѣ исправи вѣждитѣ, та ѣ избол очитѣ.

Да има кабил с' очи да го изѣде.